

J. F. PREUSSNER.

„Płonący szlak”

(Powieść)

Wszakże jedynie powtarzam pańskie słowa. Między Paryżem a Berlinem był pan uosobieniem rezerwy. Zachowywał pan „zbrojną neutralność”. W Berlinie raptem odmienił się pan: natarciwy i gadaliwy. Między Berlinem a Poznaniem był pan wzorem oddanego przyjaciela. Jeszcze jeden krok dzieli pana od miłości od pierwszego wejrzenia. Czy nie, mój panie Kamelionie?

— Jedno oskarżenie cięższe od drugiego. — Zaczynam podziwiać pani odwagę.

— Tak. Ja również jestem o krok od podziwu względem samej siebie. Ta strzelanina zaraz za Berlinem mogła wzmoczyć mój podziw. Stanowczo jednak ochłodziła zapał do dalszej podróży. Dziwię się nawet że nie przetrwałam podróży we Frankfurcie.

Ten fakt również i jego dziwił. Wiedział doskonale, kim była, ale niemniej, nie widział żadnego rozsądnego powodu, aby z racji swego zawodu miała niepotrzebnie się narażać.

— Czemu nie lubi pan kobiet? — zagadnęła.

Pytanie padło tak zniemacka, że omal nie wjechał na przymię ułożoną z kamieni.

— O ile zdołałam się przekonać, wzglę-

dem kobiet zachowuje pan albo obraźliwą rezerwę, albo cyniczne gadulstwo. Bolesne doświadczenia?

Wszystko to wypowiedziała spokojnie, bez ironji, raczej nawet ciepło.

Nie odwrócił spojrzenia od białej wstęgi szosy, chociaż czuł jej wzrok na sobie. Nie trudno było zgadnąć. Wszakże nie ukrywał swoich uczuć względem kobiet. Dokuczyły mu. Szczególnie jedna, której poświęcił tyle, ile mężczyzna jest w stanie poświęcić jedynej kobiecie. Jej zawdzięczał obecny tryb życia.

— Czemu pan nic nie mówi? — zapytała.

— Milczenie posiada także swoją wymowę — zamruczał. O ile dobrze się orientuję, pani również nie przepada za pięć brzydką. Wcale się nie dziwię. Z czasem traci się zaufanie do wszystkich, nie wyłączając nawet samego siebie.

— To prawda — pomyślała. Prawdopodobnie każdy człowiek posiada okresy słabości, wewnętrznego rozprężenia, kiedy powoduje się bardziej impulsem niż rozsądkiem. Czy w jego słowach kryje się aluzja? Nie, chyba nie. Siedział przygarbiony, jakby zapomniał o jej istnieniu.

Dziwny człowiek — myślała z rozdziwieniem. Bliski i daleki zarazem, to przyjazny, to znów jawny wrogi, chwilami młodzieńczy, chwilami zachowujący ponure milczenie.

W jakim mógł być wieku? Nie wiedziała. Czoło posiadał wysokie, ładnie sklepione, nos prosty i cienki, usta zacięte. Narzucającym się rysem była pośpność, jaka osiadła w wygięciu ust, w pionowej zmarszczce i chmurnych oczach. Rylcem był czas, czy samo życie?

Nawet nie wiedziała, kiedy zaczęła myśleć o sobie. I z nią los obszedł się po macoszemu. Człowiek, któremu chciała powierzyć własne życie, okazał się najgorszym lotrem. Znalazła zapomnienie w pracy.

Szkoda, że Klonowski nie poszedł tą samą drogą. Wybrał łatwiejszą? Jeżeli nawet tak pierwotnie przypuszczał, to napewno przedko dostrzegł omyłkę. „Latwe drogi” zbyt często bywają okrutne.

Na widnokręgu ukazało się jakieś miasteczko. Rozsiadło się nad brzegiem Warty, jak wiele innych, chaotycznie zabudowane i zapadnięte głęboko w ziemię. Gruba pokrywa śniegu spłaszczyła cały widnokrąg. Union nie zwalniając tempa biegł wytrwale. Pierwsze domy uciekły do tyłu. Potem zazgrzytały hamulce.

— Przypuszczam, że nie pogardzi pani szklanką gorącej herbaty? — zapytał, wskazując na śnieg.

— Czuję się, jak rozbita — poskarżyła się, prostując nogi. — Podróż autem w naszych warunkach jest wyrafinowaną torturą.

Herbata okazała się jakimś dziwnym płynem. Nawet koniak nie zdołał uratować jej reputacji.

— Całe szczęście, że jest naprawdę gorąca — zażartował Stefan. — Bardzo pani zmęczona.

— Bardzo. — Jedyną pociechą w tej całej historii jest świadomość, że przecież nasza podróż kiedyś zakończy się.

Stefan polykał gorący odwar i patrzył na zaczerwienione od mrozu policzki dziewczyny. Dziwnymi drogami chadza los — myślał. To dziecko, z ciemnymi, jak chabry, oczyma, z różowymi wargami, spędza najpiękniejsze lata na uganianiu za ludźmi, którzy z występką uczynili zawód...

— O czym pan myśli? — zaganięła.

— O czym? — miał zamiar wykroczyć się klamstwem, ale jakoś nie mógł. — Myślałem, że chyba tylko los chciał, żeśmy się poznali, że podróżujemy razem, chociaż nie wiem, kim pani jest, co pani robiła w Paryżu i poco pani jedzie do Warszawy. Chociaż coś nie wiem o pani, to jednak pozostała pani dla mnie równaniem o wielu niewiadomych.

— W Paryżu nie robiłam nic, przynajmniej nie takiego, co możnaby nazwać robotą. Studuję architekturę i wyprawa do Paryża odbyła się pod kątem interesów zawodowych. Teraz wracam jako marnotrawna córka. Jutro mam egzamin.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Czołgi na ulicach arabskiego miasta.

Wobec władze miasta arabskiego Lydda nie chciały wypłacić nałożonej na mieszkańców kontrybucji, wojska angielskie ogłosiły stan oblężenia i rozkwaterowały swe oddziały w mieszkaniach. Odkomenderowana załoga przybyła do miasta na czołgach.

Kawy surowe i palone, kakao holenderskie, herbaty cejlońskie w najlepszych jakościach po przystępnych cenach poleca

KAZIMIERZ BARTOSZEWSKI

ROK ZAŁOŻ. 1911

TELEFON 112-20.

KRAKÓW, ULICA FLORJANSKA L. 49.

Wysyłki na prowincje odwrotne.

Trzy zakupnacki towaru
powoływać się na ogłaszających się
w „Głosie Narodu”.

Stowarzyszenie Pielegniarek Kraków (Dunajewskiego 7), obecnie Szewska 7 tel. 181-99 poleca rutynowane siły do chorych i położnic, masażystki w miejscu i na wyjazd, pielęgniarki do dzieci (noworodków) wychowawczynie. Honorarium bardzo przystępne. Dyżur stały przez całą dobę bez przerwy. Telefon 181-99.

Poszukiwany student teologii, filozofii celem praełomaczenia z niemieckiego na polski, dwóch dzieł. Honorarium płatne częściowo gotówką, częściowo udziałem w dochodach ze sprzedaży. — Oferty tylko wybitnych sił pod szyfrą „Wiara” Administracja Głosu Narodu.

Naletnisko leżaki meble ogrodowe i werandowe, łóżka polowe. Iglicki Kraków, Sławkowska 10.

Tapczany klubowe, rozkładanki, materace najtaniej wykonuje i sprzedaje Kraków, Marka 16.

PRZYBORY RYSUNKOWE

Z. ZIEMBICKI

KRAKÓW, PL. Marjaski 2

CENNIKI WYSIŁA

Ukazały się dalsze tomiki „Postaci Świątych”

Nr. 35 — Św. Cecylja

Nr. 62 — Św. Ludwika de Marillac

„ 39 — „ Mikołaj

„ 63 — „ Zofja

„ 58 — „ Ambroży

„ 64 — „ Małgorzata M. Alacoque

Nr. 67 — Bł. Salomea

Cena każdego tomiku zł. — 30.

KSIĘGARNIA KRAKOWSKA

Kraków, ul. św. Krzyża 13.

Arabowie spowodowali wykołejenie pociągu

między Hajfą i Lyddą. Palacz i maszynista zostali zabici, a kilkanaście osób odniosło poważne rany.

Ogłoszenie zwykłe za wiersz milimetrowy 20 gr.
Nadesłane na stronie 6 po dziale gospodar. 50 gr.
Kommunikaty 60 gr.
na 1-szoj 70 gr.

CENY OGŁOSZEŃ

Drobne za wyraz 10 gr.
Układ tabelaryczny o 50% drożej.
Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.